

C–1/21. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2021. január 4.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Administrativen sad Veliko Tarnovo (Bulgária)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2020. november 18.

Felperes:

MC

Alperes:

Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (a nemzeti központi adóhatóság Veliko Tarnovo-i jogorvoslati, valamint adó- és társadalombiztosítási igazgatóságának igazgatója, Bulgária)

Az alapeljárás tárgya

Az eljárás tárgya a Veliko Tarnovi-i MC keresete, amelyben MC a Veliko Tarnovo-i Teritorialna direktsia na Natsionalna agentsia za prihodite (a nemzeti adóhatóság területi igazgatósága, a továbbiakban: NAP) által kibocsátott és egy helyesbítő adóellenőrzési határozattal helyesbített adóellenőrzési határozat jogszerűségét vitatja. A kérdést előterjesztő bírósághoz benyújtott keresettel vitatott részben a Veliko Tarnovo-i jogorvoslati, valamint adó- és társadalombiztosítási igazgatóság igazgatója határozatával helybenhagyták a helyesbített adóellenőrzési határozatot. A helyesbített adóellenőrzési határozat megállapította, hogy a felperesnek a 2014. decemberi adómegállapítási időszakra vonatkozóan összesen 45 008,25 leva (BGN) összegű, 12 837,50 BGN felhalmozódott kamatot tartalmazó köztartozása áll fenn. Az említett összeg egy másik adóalany, nevezetesen a „ZZ” AD társaság ki nem fizetett adótartozásainak részét képezi, amely társaság igazgatója a felperes volt abban az időszakban,

amelyre vonatkozóan az említett összeget meg kell fizetni. Az érdemi eljárás megindítását követően a bíróság úgy ítéli meg, hogy a helyes döntéshez az uniós jog rendelkezéseinek értelmezése szükséges. Következésképpen az EUMSZ 267. cikk harmadik bekezdése alapján előzetes döntéshozatal iránti kérelmet terjeszt az Európai Unió Bírósága elé.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

Az uniós jog értelmezése, EUMSZ 267. cikk

Az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke alapján létrehozott, az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló egyezmény 9. cikke

A 2006/112/EK irányelv 273. cikke

A danachno osiguriteln protsesualen kodeks (az adózás és a társadalombiztosítás rendjéről szóló törvény, a továbbiakban: DOPK) 19. cikke (2) bekezdésének az uniós joggal való összeegyeztethetősége. E rendelkezés lehetővé teszi a vállalkozás olyan vezető tisztségviselőjének vagy a vállalkozás vezető testülete olyan tagjának vagyoni károkért való felelősségének megállapítását, akinek tisztességtelen cselekményei a vállalkozás vagyonának csökkenését eredményezték, aminek következtében ez utóbbinak adótartozása és/vagy kötelező társadalombiztosítási járulék tartozása van. Idegen tartozásokért való személyes felelősségről van szó. Így az adós felelősséggel tartozik az általa irányított vállalkozás vagyona általa előidézett csökkenésének mértékéig. A biztosíték és a végrehajtás először azon adós vagyona irányul, amelynek az adótartozásáért vagy társadalombiztosítási járulék tartozásáért a felelősség fennáll. A tisztességtelen vezető tisztségviselő [vagy a vezető testület tisztességtelen tagjának] felelőssége megszűnik, ha megszűnt a tartozás, amelynek tekintetében a felelősséget megállapították.

Az említett nemzeti rendelkezésnek többek között az arányosság elvével való összeegyeztethetősége.

A tisztességtelen vezető tisztségviselő [vagy a vezető testület tisztességtelen tagja] felelősségének [az uniós joggal való] összeegyeztethetősége a fennálló közjogi követelések után fizetendő kamat tekintetében, beleértve azt az esetet is, amikor a tartozások utáni kamatfizetést eredményező késedelmes fizetés nem a tisztességtelen vezető tisztségviselő [vagy a vezető testület tisztességtelen tagjának] magatartására, hanem egy másik személy magatartására vagy objektív körülmények megvalósulására vezethető vissza.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke alapján létrehozott, az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló

- egyezménynek a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 273. cikkével összefüggésben értelmezett 9. cikkét, hogy azzal nem ellentétes a héa harmonizált területén a DOPK 19. cikkének (2) bekezdésében előírtakhoz hasonló olyan nemzeti jogi eszköz, amelynek alkalmazása azt eredményezi, hogy fennáll valamely, adóalanynak és héa megfizetésére kötelezett személynek nem minősülő olyan természetes személy utólagos egyetemleges felelőssége, akinek a tisztességtelen magatartása mindazonáltal azt eredményezte, hogy az adóalanynak minősülő, adófizetésre kötelezett jogi személy nem fizette meg a héát?
- 2) A DOPK 19. cikkének (2) bekezdésében szabályozott nemzeti jogi eszköz az adóalany által határidőn belül meg nem fizetett héa után járó kamatok tekintetében sem ellentétes e rendelkezések értelmezésével és az arányosság elvének alkalmazásával?
- 3) Ellentétes-e az arányosság elvével a DOPK 19. cikkének (2) bekezdésében szabályozott nemzeti jogi eszköz abban az esetben, ha a héának a héatartozás utáni kamatfizetést eredményező késedelmes megfizetése nem az adóalanynak nem minősülő természetes személy magatartására, hanem egy másik személy magatartására vagy objektív körülmények megvalósulására vezethető vissza?

Az uniós jogszabályok és ítélkezési gyakorlat

Az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke alapján létrehozott, az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló egyezmény (a továbbiakban: egyezmény) 9. cikke.

A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (a továbbiakban: héairányelv) (44) preambulumbkezdése, 9. cikkének (1) bekezdése, valamint 206. és 273. cikke.

A kérdést előterjesztő bíróság jelzi, hogy nem tudta megállapítani a Bíróság azon ítélkezési gyakorlatát, amely tartalmazná az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekre adandó, a jogvita helyes eldöntéséhez szükséges választ. A harmonizált héarendszer területén a Bíróság több alkalommal pontosította az arányosság elvének alkalmazását, anélkül azonban, hogy állást foglalt volna ezen elvnek az alapeljárásban szereplő körülményekkel azonos vagy azokhoz hasonló körülmények között történő alkalmazásáról. A kérdést előterjesztő bíróság szerint az irányelv 205. cikkének a Bíróság ítélkezési gyakorlatában kialakított értelmezése nem releváns, mivel egyrészt a nemzeti jogi mechanizmus által előírt egyetemleges felelősség nem tartozik e rendelkezés hatálya alá, másrészt pedig az abban szabályozott egyetemleges felelősség az irányelv értelmében vett adóalanyra vonatkozik.

A nemzeti jogi rendelkezések

Danachno-osiguriteln protsesualen kodeks (az adózás és a társadalombiztosítás rendjéről szóló törvény, a továbbiakban: DOPK):

14. cikk Adósnak azon természetes és jogi személyek minősülnek, akik, illetve amelyek:

1. adó vagy kötelező társadalombiztosítási járulék megfizetésére kötelesek;

19. cikk (2) bekezdés Az a vezető tisztségviselő vagy valamely vezető testület azon tagja, aki a 14. cikk 1. vagy 2. pontja értelmében adósnak minősülő jogi személy vagyonaából tisztességtelenül olyan természetbeni vagy pénzbeli kifizetést teljesít, amely rejtett nyereségfelosztásnak vagy osztalékfizetésnek minősül, vagy az adós vagyontárgyát ellenérték nélkül vagy a piaci árnál jelentősen alacsonyabb áron ruházza át, csökkentve ezáltal az adós vagyontárgyát, és ennek következtében adókat vagy jogszabályban előírt társadalombiztosítási járulékokat nem fizettek meg, a teljesített kifizetések összegéig, illetve a vagyontárgy csökkenésének mértékéig felelős a tartozásokért.

20. cikk A 19. cikkben szabályozott esetekben a biztosíték és a végrehajtás először azon adós vagyontárgyára irányul, akinek, illetve amelynek az adótartozásáért vagy társadalombiztosítási járuléktartozásáért a felelősség fennáll.

21. cikk (3) bekezdés A harmadik személyek felelőssége megszűnik, ha megszűnik azon tartozás, amelynek tekintetében jogerős jogi aktus a felelősséget megállapította. Ebben az esetben a kifizetett összegeket a 16. fejezet 1. szakaszában előírt eljárásnak megfelelően térítik vissza.

Zakon za danaka varhu dobavenata stoynost (a hozzáadottérték-adóról szóló törvény)

3. cikk (1) bekezdés Adóalanyként minősül bármely olyan személy, aki, illetve amely önálló gazdasági tevékenységet végez, tekintet nélkül annak céljára és eredményére.

89. cikk (1) bekezdés Amennyiben valamely időszakra vonatkozóan fizetendő adó formájában eredmény áll fenn, a nyilvántartásba vett személy köteles az adót az állami költségvetés javára az ezen adómegállapítási időszakra vonatkozó héabevallás benyújtására előírt határidőn belül az illetékes nemzeti adóhatóság területi igazgatóságának számlájára megfizetni.

Zakon za lihvite varhu danatsi, taksi i drugi podobni darzhavni vzemania (az adókkal, illetékekkel és hasonló köztartozásokkal kapcsolatos kamatról szóló törvény)

1. cikk (1) bekezdés Az önkéntes megfizetésre előírt határidőn belül meg nem fizetett, le nem vont vagy levont, de határidőn belül meg nem fizetett adókat,

illetékeket, nyereségből történt levonásokat, a költségvetésbe fizetendő járulékokat és más hasonló köztartozásokat a törvényes kamattal együtt kell beszédni.

A kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy a felülvizsgálati bíróságoknak a DOPK 19. cikkének (2) bekezdése szerinti kamatfizetési kötelezettség fennállására vonatkozó ítélkezési gyakorlata ellentmondásos. Vannak olyan ítéletek, amelyekben abból indulnak ki, hogy a tisztességtelen vezető felelőssége magában foglalja a kamatért való felelősséget is. Léteznek azonban olyan ítéletek is, amelyekben azt az álláspontot képviselik, hogy a 19. cikk (2) bekezdése szerinti felelősség csak a főkövetelésre vonatkozik.

A tényállás és az eljárás rövid bemutatása

- 1 A felperes a „ZZ” AD vállalkozás igazgatója volt, amely társasággal szemben 3 799 590,92 BGN összegről szóló adóellenőrzési határozatot bocsátottak ki. Ez az összeg tartalmazza a meg nem fizetett hea után számított 691 911,94 BGN összegű kamatot is. Nem kétséges, hogy mind a nemzeti adójog, mind pedig az uniós jog értelmében ez a társaság az adóalany, és hogy a héát, valamint az ahhoz kapcsolódó kamatot pénzeszközök rendelkezésre állása esetén e társaságnak kell megfizetnie a tartozás esedékessé válásának időpontjában.
- 2 A fizetendő összegek behajtása tekintetében köztartozás behajtására irányuló végrehajtási eljárás indult. Az adósnak több önkéntes fizetésre irányuló felszólítást küldtek, önkéntes fizetésre azonban soha nem került sor.
- 3 Megállapítást nyert, hogy a társaságnak további olyan tartozásai is vannak, amelyeket ingó dolgokra vonatkozó zálogjogokkal, ingatlanok lefoglalásával, valamint a vállalkozás egészén mint jogok és kötelezettségek összességén alapított két különleges zálogjoggal biztosítottak. A vállalkozás számláit is lefoglalták, a befolyt összegek azonban nem elegendők a tartozások fedezésére. Következésképpen a társaság köztartozásait, amelyek magukban foglalják a határidőn belül meg nem fizetett hea után járó, fent említett kamatot is, a végrehajtó hatóság nehezen végrehajthatónak minősítette.
- 4 A felperessel szemben az ezen idegen tartozásokért való személyes felelőssége alapján esetlegesen indítandó eljárással kapcsolatban a bevételekért felelős e hatóság a NAP illetékes területi igazgatóságához fordult. A felperessel szembeni követelések azon alapulnak, hogy a felperes többször is megemelte a díjazását (3000 BGN-ről 20 000 BGN-re) anélkül, hogy ezen emelésről érvényes bizonyítékot tudott volna szolgáltatni. A megemelt díjazás kifizetésének módja nem felel meg a törvényi követelményeknek és a megállapított gyakorlatnak. Az összegeket a társaságnak tevékenykedő ügyvéd részére utalták át, aki azokat átutalta a felperes feleségének a számlájára, amelyhez a felperes szintén hozzáféréssel rendelkezik. A felperes által fizetendő összeg meghatározása érdekében a bíróság könyvvizsgálói szakértői véleményt készítettett.

Az alapeljárásban részt vevő felek főbb érvei

- 5 A felperes vitatja a követelést, és azt állítja, hogy nem megfelelően állapították meg a DOPK 19. cikkének (2) bekezdése szerinti felelősség alapján vele szemben érvényesített követelés valamennyi feltételének fennállását. A felperes fő érve azon alapul, hogy nem áll fenn okozati összefüggés az adóalany vezető tisztségviselőjeként kapott díjazása és a 2014. decemberi héa után járó kamatot is magában foglaló köztartozások kifizetéséhez szükséges pénzeszközök hiánya között.
- 6 Az alperes lényegében arra hivatkozik, hogy a felperes mint (a héa tekintetében is) adóalanynak minősülő személy vezető tisztségviselője tisztességtelen, mivel a releváns adómegállapítási időszakban olyan összegű díjazásban részesült, amelynek tekintetében nem bizonyították, hogy azt szabályszerűen állapították meg. Az összegeket azon ügyvéd számlájára utalták, amellyel a társaság jogi tanácsadási szerződést kötött, majd az ügyvéd átutalta az összegeket a felperes házastársának számlájára, amely felett a felperes is rendelkezhet. Az alperes szerint a felperes által az adóalany főkönyvelőjének adott utasításokat tisztességtelen magatartás megnyilvánulásának kell tekinteni. Ez utóbbi végezte az emelt összegű díjazás felperes részére történő kifizetéséhez szükséges számviteli műveleteket, amely kifizetésnek nem volt jogalapja.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indokolásának rövid bemutatása

- 7 A jogvita helyes eldöntése érdekében a kérdést előterjesztő bíróság szükségesnek tartja a Bíróságnak a héa tényleges megfizetéséért való felelősségnek a releváns uniós jogi rendelkezések és az arányosság elve szerint megengedett szubjektív és objektív korlátaira vonatkozó válaszát, abban az esetben, ha az Unió pénzügyi érdekei sérültek, különösen akkor, ha a sérelem abban nyilvánul meg, hogy az adóalany által határidőn belül meg nem fizetett héa után járó kamatot egy adóalany nem minősülő természetes személy magatartása miatt nem lehetett beszédni.
- 8 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel kapcsolatban és az értelmezési szempontok kérésének szükségességére tekintettel a kérdést előterjesztő bíróság – fenntartással – úgy véli, hogy a felperes magatartása a nemzeti jogban előírt jogi eszköz, nevezetesen a DOPK 19. cikke (2) bekezdésének alkalmazhatóságát eredményezi. Szintén az előzetes döntéshozatal iránti kérelem szempontjából a kérdést előterjesztő bíróság abból indul ki továbbá, hogy egy harmadik személyen keresztül az eljárás felperese rendelte el a társaság vagyonából egy bizonyos összegnek a felperessel kapcsolatban álló természetes személyre való átruházását, vagy legalábbis az eljárás felperese ezen átruházásról tudott, és ennek során a nemzeti jog értelmében tisztességtelenül járt el. A társaság vagyonának ezen összeggel történő csökkenése miatt a héa után járó, 2014 decemberében felhalmozódott kamatot nem fizették meg.

- 9 A kérdést előterjesztő bíróság mindazonáltal arra keresi a választ, hogy megengedi-e az uniós jog, hogy valamely, adóalanynak nem minősülő harmadik természetes személy felelőssége meg nem fizetett hea és/vagy az ezen adó után meg nem fizetett kamat miatt a DOPK 19. cikkének (2) bekezdésében foglalt nemzeti rendelkezéssel létrehozott jogi eszköz alapján megállapítható legyen.
- 10 Először is a kérdést előterjesztő bíróság célszerűnek tartja rámutatni arra, hogy még ha a nemzeti ítélkezési gyakorlatból nem is tűnik ki kifejezetten, a meg nem fizetett adókért való, a DOPK 19. cikkének (2) bekezdése szerinti felelősség egyetemleges jellegű, mivel – jöllehet az adóalany felelősségének keletkezését követően keletkezik – az adótartozás megszűnéséig fennáll. E felelősség érvényesülése másodlagos, ami a DOPK 20. cikkéből következik. Mindazonáltal a DOPK 19. §-ának (2) bekezdése szerinti felelősség keletkezése nem mentesíti az eredeti adóst, amely a nemzeti jogi eszköz alapján egy adóalanynak minősülő jogi személy. Éppen ellenkezőleg, az adótartozás megszűnése a DOPK 21. cikkének (3) bekezdésében foglalt nemzeti rendelkezésből következő érvek alapján az egyetemleges adós felelősségének a megszűnését is eredményezi.
- 11 Másrészt e felelősség egyáltalán nem kapcsolódik maga az adóalanynak minősülő jogi személy által az önálló gazdasági tevékenysége tekintetében elkövetett csalárd vagy visszaélésszerű cselekményekhez, vagy nem vezethető vissza ilyen cselekményekre.
- 12 Valójában a nemzeti jogi eszköz olyan természetes személy tisztességtelen magatartása ellen irányul, aki sem a nemzeti jog, sem a héairányelv szerint nem minősül adóalanynak. E személynek az adóalannal fennálló jogviszonya abban nyilvánul meg, hogy a természetes személy az adóalany vezető tisztségviselője vagy az adóalany vezető testületének egy tagja, és operatív és irányítási feladatokat lát el.
- 13 Valójában az egyezmény 9. cikke felhatalmazza a tagállamokat arra, hogy az Unió pénzügyi érdekeinek védelme céljából az egyezményből származó minimumkötelezettségeken és minimumkövetelményeken túlmutató belső jogi rendelkezéseket fogadjanak el.
- 14 Egyrészt, amikor az Unió pénzügyi érdekeinek védelme területén a tagállamok a jogalanyok kötelezettségeit és felelősségét megállapító nemzeti jogi eszközöket fogadnak el, ez utóbbiaknak meg kell felelniük az arányosság elvének.
- 15 Másrészt a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy az Unió pénzügyi érdekeinek védelmét szolgáló jogi eszközöknek a hea területén történő létrehozása során a nemzeti jogalkotónak az uniós jog ezen elvén kívül tiszteletben kell tartania a hea területén harmonizált joganyagot is.
- 16 Elképzelhető, hogy az a természetes személy, aki az irányelv értelmében nem minősül adóalanynak, nem tekinthető egyetemlegesen felelősnek az adóalany által meg nem fizetett hea tekintetében, mivel a tagállamok nem rendelkeznek hatáskörrel ilyen nemzeti jogi eszközök elfogadására. Ennek ellenkezőjére is lehet

azonban hivatkozni, nevezetesen, hogy az adóalanynak nem minősülő, azonban egy adóalanynak minősülő jogi személlyel kapcsolatban álló természetes személy tisztességtelen magatartása feljogosítja a tagállamokat arra, hogy az előbbi személyt egyetemlegesen kötelezzék az utóbbi személy által meg nem fizetett héa megfizetésére.

- 17 Még ha feltételezzük is azonban, hogy a tagállamoknak lehetőségük van arra, hogy megállapítsák valamely, a héa tekintetében adóalanynak nem minősülő természetes személy felelősségét, a kérdést előterjesztő bíróság szerint ebből nem vonható le azon határozott és egyértelmű következtetés, hogy e személy felelős a határidőn belül meg nem fizetett héa után járó kamatért is. Első ránézésre a héairányelvnek a (44) preambulumbekzdésével összefüggésben értelmezett 273. cikkéből az következik, hogy azok az intézkedések és jogi eszközök, amelyeket a tagállamok a pénzügyi érdekeik és ennek megfelelően egyszerre az Unió pénzügyi érdekeinek védelme céljából bevezethetnek, arra a lehetőségre korlátozódnak, hogy valamely tisztességtelen személy felelősségét kizárólag maga a meg nem fizetett héa tekintetében állapítsák meg, a héa késedelmes megfizetése miatt keletkezett kamat esetében azonban ne. E következtetés megfelelne a héairányelv (44) preambulumbekzdésével összefüggésben értelmezett 273. cikkének szövege pusztán nyelvtani és megszorító értelmezésének. Azon álláspont is észszerűnek tekinthető, hogy az adóalanynak nem minősülő harmadik személy tisztességtelensége elegendő indok ahhoz, hogy e személy felelőssége a határidőn belül meg nem fizetett héa után járó kamat tekintetében is vagy csak e kamat tekintetében megállapítható legyen. Mindkét esetben a kérdést előterjesztő bíróság feladata annak értékelése, hogy ilyen körülmények között figyelembe kell-e venni az arányosság elvét, és hogy ezen elv milyen következményekkel járna.
- 18 Végül a kérdést előterjesztő bíróság feladata annak értékelése, hogy az adóalanynak nem minősülő harmadik személynek a határidőn belül meg nem fizetett héa után járó kamatért való egyetemleges felelősségét megalapozó nemzeti jogi eszköz alkalmazása során sérülne-e az arányosság uniós jogi elve, ha a héatartozás határidőn belüli meg nem fizetése és ebből következően az e tartozás utáni kamatfizetés oka nem az adóalanynak nem minősülő harmadik természetes személy tisztességtelen magatartásából, hanem egy másik jogalany magatartásából vagy objektív körülmények megvalósulásából ered.
- 19 Következésképpen hasznos lenne a kérdést előterjesztő bíróság számára, ha értelmezési szempontokat tartalmazó választ kapna arra a kérdésre, hogy megengedett-e a DOPK 19. cikke (2) bekezdésében foglalt nemzeti rendelkezésben a héa harmonizált területén előírt jogi eszköz, ha annak alkalmazásával *post factum* megállapítják valamely olyan természetes személy egyetemleges felelősségét, aki a héairányelv értelmében nem minősül adóalanynak és a héa megfizetésére eredetileg kötelezett személynek, azonban kapcsolatban áll ezen, adóalanynak minősülő személlyel, és a héa késedelmes megfizetése vagy meg nem fizetése e természetes személy tisztességtelen magatartásából ered.

- 20 Ezenkívül hasznos lenne a kérdést előterjesztő bíróság számára, ha értelmezési szempontokat tartalmazó választ kapna arra a kérdésre, hogy az egyezmény 9. cikkének és a héairányelv 273. cikkének értelmezése keretében – az arányosság elvének figyelembevételével – alkalmazható-e és megengedett-e a DOPK 19. cikkének (2) bekezdésében foglalt nemzeti rendelkezésben előírt, a határidőn belül meg nem fizetett hea után járó kamatra vonatkozó jogi eszköz.
- 21 Végül hasznos lenne a kérdést előterjesztő bíróság számára, ha értelmezési szempontokat tartalmazó választ kapna arra a kérdésre, hogy a DOPK 19. cikkének (2) bekezdésében foglalt nemzeti rendelkezés, amennyiben annak alkalmazására kizárólag a hea után járó kamat tekintetében kerül sor, ellentétes-e az arányosság uniós jogi elvével, ha a héafizetésnek a megfelelő kamat számításának alapjául szolgáló késedelme nem az adóalanynak nem minősülő természetes személy magatartásából, hanem egy másik személy magatartásából vagy objektív körülmények megvalósulásából ered.

MUNKADOKUMENTUM